

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 288.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Βολή, τῆς πρόπων καὶ τῆς βίον δεικνυσί το ἀξίφορον. πᾶσαι ἰδὲ γὰρ ἐπαρθένεον, ἔπασαι δὲ ὁμοίως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρετῶν ἐπεμέλοντο, ἀλλὰ ταύτη μόνη ἀρκείσθαι πορὸς τὴν ἐπισσοδὸν τῆς βασιλείας ἀήθησαν. ἔδειξε δὲ ἡ κρείσις ἡ ἀδέχαστος, ὅτι οὐδὲν παρθενίας ὀφελος, συμπαθείας Σπούσης· καὶ πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλείως πεποικιλμένη πεποικίλθαι χρὴ, φησί, τίς χρυσαυγίστι κροστοῖς τῆς ἀρετῆς πασῶν· εἰ γὰρ παρθενεύει τις, καὶ ὅτι τέτραυ αὐχέι, τῷ μύζοις κατωρθώματος τῆς ταπεινώσεως ἀποχέει. ἔ γὰρ ὁ παρθενύων γέγραπται, ἀλλ' ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψώθησεται.

Ερμίνω κόμητι. σπζ.

Ἐχει πάντα ἡ φύσις ἐν ἑαυτῇ, λαβούσα παρὰ τῆς θεοῦ τὰ χερίσματα, καὶ ἐν πάσαις αὐτῆς ταῖς ἀσθήσεσι βρύσσει τῆς χερσῶν τὴν ἀξίφροσιν. ὁ ἀνοῦν ὑπάτην καλῶς καὶ διδάσκει τοῖς ἔρροις, τὰ πέντε ἐδιπλασίασε τάλαντα, καὶ πέντε ἀρχὴν κελεύεται πόλεων, μοῦσων θεῶν καὶ σκηνῶν, ἔ σκηνῶν μόνον. ὁ μὲν γὰρ μίας, ὁ δὲ καὶ πολλῶν ὑπερλήθησεται, ἀγαλόγως τῆς οἰκείας ἐλάττω ἐργασίας.

Τῷ αὐτῷ. σπθ.

Τὸ ὑπερῶν καὶ ἡμερον καὶ ἀειβολῆς καὶ σκέπης ὀπίκουρον ὑπερβατον. ὁ δὲ ξίαν φήσας θεῶν, ὁ θεῶς λέγει χρυσόμυς. τὸν δὲ τραχὺν καὶ παμφάρον καὶ ἀχρῆιον, ἐξ εὐανύμων βληθήσας εὐειφονίας τοῖς δὲ πολιτείαις δηλῶν, κατὰλληλον ἑαυταῖς κληρονομίας κατὰσαν. θαπέραν τοῖσι συγίσησαντες, τῆς ἑτέρας ἀπορίξ ἀποχάμεθα.

ἀπεχόμεθα.

Εὐλογία. σπθ.

Ἀνθρώπος καὶ ἀλήθειαν ὁ τῆς θεοῦ

virarum discrimen ostendit. Omnes enim virginitatem colebant: at non item omnes æquè reliquis virtutibus studebāt, verum ad regni ingressum hanc solam satis sibi esse existimabant. At verò integrum atque incorruptum iudiciū illud planum fecit, si cōmiseratio & humanitas absit, virginitatē nihil emolumētī afferre. Omnis enim, inquit ille, gloria filie Regis ab intus, *psal. 44.* circumdata varietate. Aureis, inquit, virtutum omnium fimbrijs variegatum esse oportet. Nam si quis virginitatem præstat, atque hoc nomine gloriatur, nimirum ille à maiore virtute, hoc est ab humilitate, aberrat. Neque enim scriptum est, qui virginitatem colit, sed, qui seipsum humiliat, exaltabitur.

Hermينو Comiti. 287.

Natura omnia in se habet, ut quæ beneficia & dona à Deo acceperit, ac profluentem in omnibus suis sensibus bonarū rerum delectum. Quisquis igitur probis actionibus studet, atque operibus docet, quinque talenta conduplicauit, ac quinque ciuitatibus præesse iubetur, hoc est Dei mansionibus ac tabernaculis, non autem tabernaculis duntaxat. Ille enim vni, hic autem pluribus præficietur: quisque videlicet pro sui laboris atque operæ ratione.

Eidem. 288.

Manuetaam ac lenem, atque opem nobis ad amictum & integumentum afferentem, ouem à dextris Dei collocandam esse diuinum oraculum ait: asperum contra, & voracissimum atque agrestem hœdum ad sinistram abijciendum. Quibus verbis eadem vitæ significatur, quæ congruentem vtraque sibi, statum nanciscuntur. Ac proinde alterum odio habeamus ac detestemur: alteri mordicus hæreamus,

Eulogio. 289.

Dei verbum, ut verè humanitatem in-

• I iij